

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L 800
Letna naročnina L 1.500
Letna inozemstvo L 2.500
Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XIII. - Štev. 25 (645)

Gorica - četrtek 22. junija 1961 - Trst

Posamezna številka L 30

Neopravičena jeza

ZBOROVANJE V TRSTU

V torek je Prim. dnevnik prinesel dolgo poročilo o nekem zborovanju, ki ga je KPI ob sodelovanju raznih levičarskih skupin sklicala v Trstu in ki se je vršilo v nedeljo 18. junija. Kot poroča časopis, so se sestanka udeležili slovenski župani, občinski in pokrajinski svetovci izvoljeni na listi KPI in PSI, in pa razni sopotniki zlasti iz vrst SKSZ. Vsi ti so se sestali zato, da odobrijo pismo, ki naj bi ga v sredo 21. junija izročili ministrskemu predsedniku Fanfaniju ob njegovem obisku v Trstu. Pismo govori o raznih zahtevah, ki jih Slovenci kot narodna manjšina že dalj časa predlagamo rimski vladi. Sestanka se pa niso udeležili izvoljeni zastopniki SKS v Trstu in SDZ na Gorškem. Odtod jeza in strele na zborovanje samem in pa v Pr. dnev. Kot pišejo, se je socialist Stane Bidovec spomnil tudi na KG in mu očital tiste članke, v katerih je naš list odklonil povezavo s komunisti v novo Fronto.

To je kronika nedeljskega zborovanja v Gregorčičevi dvorani v Trstu. SKS v Trstu in SDZ bosta na očitke, ki so na njih račun padli na zborovanju in ki jih Primorski ponavlja, gotovo odgovorili, saj ni težko ugotoviti, odkod jeza komunistov zaradi odsotnosti dela slovenskih zastopnikov na nedeljskem zborovanju. Prav gotovo ne, ker bi jim bili pri srcu interesi slovenske manjšine. O tem smo tudi v zadnji številki pisali. Danes povemo komunistom še to, da se za slovensko manjšino ne borimo z demagoškimi gesli, temveč s tem, da podpiramo slovensko šolo in pošiljamo vanjo otroke slovenskih staršev; da gojimo slovensko kulturo in ljubimo slovensko preteklost, ne pa da rušimo slovenske kulturne tradicije in uničujemo, kar je slovensko ljudstvo tisoč let ustvarjalo, zato, ker se ne strinja s političnimi in ideološkimi cilji kom. partije. Demagogija služi samo za pripravo revolucije in nam Slovincem samo škoduje. In to uganjajo komunisti. To so pokazali tudi na nedeljskem zborovanju.

Kar se napadov na KG tiče, povemo še enkrat, da smo odločno proti vsaki novi fronti, ki jo KPI hoče ustvariti tu med Primorskimi Slovinci. V tem oziru za služita SKS in SDZ vso pohvalo in podporo vseh demokratičnih in posebej še vseh katoliško zavednih rojakov, ker nista šli na komunistične limanice in nista podprli nove fronte, ki so jo v nedeljo spočeli. Zoper tak način reševanja slovenskih manjšinskih problemov v okviru kake nove fronte smo vedno bili in bomo ostali. Jeza komunistov nas nič ne gane.

Zakaj pa smo in zakaj moramo biti zoper reševanje naših manjšinskih problemov v okviru kake komunistične fronte?

TO NAM NAREKUJEJO STEVILNI RAZLOGI

1. Izkušnja iz Slovenije. Tam so leta 1941 osnovali Osvobodilno fronto, ki je imela kot viden cilj boj zoper okupatorja in osvoboditev Jugoslavije. Kdo bi takrat ne bil za tak cilj? Pridobili so za sodelovanje levičarsko usmerjene katoličane iz vrst Krščanske socialne zveze in pa del liberalcev, posebno iz vrst Škola. Že čez dve leti, to je leta 1943, so komunisti izrinili iz vodilnih mest pri OF vse nepartijske in proglasili, da njih namen ni več samo boj zoper okupatorja, temveč tudi ustvaritev nove socialistične Jugoslavije. Kakšna je ta Jugoslavija, vidimo danes vsi. Torej vsaka povezava s komunisti v katero koli fronto se konča vedno tako, da komunisti izgrajajo svoje zavezništvo in se sami polastijo vse oblasti v organizaciji.

2. Naši narodni interesi. Slovenci smo v Italiji manjšina, ki moramo neprestano skrbeti, da se narodno ohranimo. V ta namen potrebujemo pomoč tudi drugih plemen svoje lastne. Kdo naj nam pomaga? Morda komunisti in socialisti? Ti zagovarjajo diktaturo. Eno diktaturo smo že izkusili, druge nečemo več!

Socialkomunisti nam tudi ničesar otipljivega ne morejo dati, ker so v opoziciji. Za nas imajo zato le kupe svetlih obljub in vreče polne manjšinskih programov, kot je to navada pri vseh strankah, ki so v opoziciji. Stvarno pa obstoj naše manjšine zavisi od demokratičnih strank sredine, ki že vsa leta po vojni vodijo zunanjo in notranjo politiko Italije. Med temi gre prvo mesto KD. Zato je pač dejstvo, da nam le KD skupaj z ostalimi strankami sredine more dati ustrezno zakonsko zaščito, šolski zakon, deželno avtonomijo in še drugo, kar potrebujemo za svoj narodni obstoj. Torej ne demagoško kričanje Vidalija in tovarišev, temveč uvidevnost demokratičnih strank nam more zagotoviti naš narodni obstoj. Zato nam naš narodni interes narekuje, da si iščimo prijateljev in pomočnikov med demokratičnimi strankami sredine, ne pa da večemo svoj obstoj na zmago socialistov in komunistov. O teh vemo, da nas potrebujejo samo zato, da pridejo na oblast, potem bi pa nas pozabili ali pa

bi nas izselili, kot so Sovjeti izselili številne narodne manjšine po drugi vojni.

3. Končno nam vstopanje v katero koli fronto s socialkomunisti odsvetuje tudi naše politično in versko pričanje. Mi smo demokrati, ki ljubimo demokratični način vladanja v državi, kjer naj se čuva tista svoboda, ki jo je vsakemu človeku dal sam Stvarnik. Oni pa zagovarjajo diktaturo najhujše vrste. Zato daleč od sodelovanja z njimi!

Nadalje smo mi katoličani, torej ljudje, ki verujejo v Kristusa in v njegov evangelij. Nam evangelij ni bajka, temveč življenjska resnica. O njih pa vemo, da jim je vse to le bajka in praznoverje, da zato že sedaj razni med njimi ne dajejo več krstiti otrok in da v svojih zavodih in organizacijah že sedaj vzgajajo mladino predvsem za komunizem. Če bi nekega dne prišli na oblast, bi enako vzgojo uzakonili, kot so jo uzakonili drugod. Ali more takim ljudem veren človek pomagati na oblast? Saj bi postal drugi Judež.

Zato je usajanje Staneta Bidovca zoper KG čisto odveč. Čudimo se le tistim krščenim Slovincem, ki zgornjih razlogov ne razumejo in se še vedno udingajo komunistom za skledo leče ali za Judeževe groše.

Predsednik vlade Fanfani je sprejel slovenske zastopnike

Ob priliki otvoritve tržaškega mednarodnega velesejma je prišel v sredo v Trst predsednik vlade Amintore Fanfani, ki se je zadržal v Trstu do večera istega dne. Po uradni otvoritvi velesejma je predsednik vlade obiskal razne ustanove ter prisostvoval nekaterim uradnim svečanostim. Tako se je udeležil otvoritve novega Doma časnikarjev ter blagoslovil obnovljene glavne železniške postaje. Opoldne so poslancu Fanfaniju priredili svečano kosilo v hotelu »Excelsior«.

Nas zanima tržaški dan predsednika Fanfanija predvsem v zvezi z obiskom, ki so ga opravili pri njem predstavniki slovenske manjšine na Tržaškem in Gorškem. Jasno je namreč, da se predstavniki slovenske manjšine

poslužijo lepe prilike in da predložijo najvišjemu predstavniku vlade svoje želje in zahteve. Slovenci imamo namreč še celo vrsto nerešenih vprašanj, ki čakajo na ureditev. Zadnje čase je bilo pa več znakov, po katerih so odgovorni krogi v državi dali vedeti, da želijo urediti tudi ta vprašanja. Eno izmed takih rešitev predstavlja šolski zakon, kateri čeravno ne vsem popoln, zagotavlja obstoj slovenski šoli v Italiji zakonit razvoj. Zato lahko pričakujemo, da bodo v doglednem času tudi ostala vprašanja zadovoljivo rešena.

Kar se tiče obiska pri vladnem predsedniku moramo omeniti, da so se predstavniki demokratičnih Slovencev samostojno predstavili in predsedniku Fanfaniju iznesli težnje in želje velikega dela slovenskega prebivalstva. Niso se hoteli povezati v skupno delegacijo pod vodstvom in okriljem KPI, ki je v svoj krog zajela tudi titovce in novolarce. S tem je zastopstvo demokratičnih in katoliških Slovencev hotelo dokazati, da zna samostojno odločati o svojih problemih in ne potrebuje zato nasvetov od nikogar, najmanj pa od komunistov. To pa ne pomeni, da se demokratični Slovenci ne bi zavedali, da predstavlja rešitev perečih vprašanj splošno slovenske zadeve v korist vseh Slovencev v zamejstvu. Toda eno je delati v korist vseh Slovencev, drugo pa pustiti se igrati od ene skupine, ki med drugim nima niti slovenskega imena, in bi hotela monopolizirati slovensko predstavnost v svojih rokah. Zato ne moremo drugega kot pomilovati vse one, ki takim manevrom nasledajo.

Zastopstvo demokratičnih in katoliških Slovencev je predsednik Fanfani sprejel na prefekturi po 13. uri. Razgovor je trajal 15 minut. Slovensko zastopstvo so sestavljali dr. Teofil Simčič, občinski svetovalec Slovenske liste v Trstu, dr. Andrej Makuc, pokraj. svetovalec SL v Gorici, prof. Stanislav Bratina, občinski svetovalec SL v Gorici, inž. Milan Sosič, za kulturne organizacije in akademik Marko Udovič kot izvoljeni predstavnik slov. akademikov na tržaški univerzi.

Dr. Simčič je predsedniku vlade predložil glavne potrebe slovenske manjšine, zlasti izvedbo Memoranduma in Posebnega statuta ter zahtevo po zaščitenem zakonu v okviru 6. člena ustave. Prof. Makuc in prof. Bratina sta predsedniku Fanfaniju predložila spomenico z zahtevami goriških Slovencev. G. Udovič je v vlogi liste »Adria« prikazal potrebe slovenskih študentov in socialne razmere med slovensko mladino. Končno je inž. Sosič podal stališče slov. demokratičnih in katoliških prosvetnih organizacij na Tržaškem in objasnil zahtevo kulturnih domov.

Ministrski predsednik Fanfani je na te vloge dejal, da jih bo preučil in obljubil, da se bodo glavna vprašanja v zvezi s slov. manjšino pozitivno uredila.

POSKUS DRŽAVNEGA UDARA V BOLGARIJI. Po vesteh radia »Svobodna Evropa« naj bi v Bolgariji pred kratkim prišlo do poskusa odstranitve komunističnih voditeljev ter do imenovanja nove vlade.

V znamenju „trojke“

Z dunajskim vrhunskim srečanjem med Kennedyjem in Hruščevom bo tesno povezana diplomatska zgodovina političnega načela »trojka«, katerega hoče sedaj Hruščev uvesti v vse mednarodne organizacije in ustanove in v mednarodno politično življenje sploh. Misel o tem trovodstvu sveta (Vzhod, Zpad in nevtralni blok) je sicer Hruščev sprožil že lani septembra na jesenskem zasedanju OZN v New Yorku, toda na Dunaju junija letos jo je točneje definirali in hotel izsiliti politično-mednarodno krizmo od največje in najmočnejše države na svetu, Združenih držav Amerike, kar se mu seveda ni posrečilo.

Kaj Sovjeti pravzaprav hočejo doseči s to novo politiko »trojke«? Neki švicarski list, torej iz res prave nevtralne države, je na to vprašanje odgovoril s tem le vprašanjem in odgovorom: »Kakšna je razlika med Molotovom (trd stalinovec, ki ga je Hruščev odstavil) in Hruščevom?« — »Molotov je vedno odgovarjal z »njet«, Hruščev pa odgovarja s »trojko«, kar z drugimi besedami povedano pomeni »veto«.« Razlike ni torej v bistvu prav nobene, ker po načelu »trojke« mora za vsak sklep veljati soglasnost, torej pravica »veta«, katerega se Sovjeti vedno pridno poslužujejo. Največ se ga je poslužil bivši zunanji minister Molotov z znanim »njet«. Hruščev hoče sedaj to pravico »veta« razširiti na vse mednarodne ustanove, s posebnim ozirom na razorožitvena pogajanja. Zadnja njegova poteza v tem smislu je zahteva po vključitvi ženevskih pogajanj za atomsko premirje v širši okvir pogajanj za splošno razorožitev. V nadzorstvenih komisijah pa zahteva pripustitev zastopnikov nevtralnih (vojaško nevezanih) držav, s pravico »veta« seveda. Ameriški delegat Dean je na pogajanjih v Ženevi za prekinitev atomskih poskusov v ruskem slovarju dobil razlag, po kateri trojka pomeni konjsko trovprego v trikotu, kjer prvi konj zadržuje ostala dva, ki sta zadaj. — Preneseno v mednarodno politiko pomeni zavlačevati rešitev težkih mednarodnih problemov. In prav ta cilj si je kot zgleda zadal sovjetski prvak, ki

noče nič več slišati o sporazumu za prekinitev nuklearnih poskusov ter o mednarodnem nadzorstvu nad razorožitvijo.

Je pa v tej zamisli ureditve sveta in poslovanja mednarodnih ustanov po sistemu »trojke« dokaz, da se sedanji kremeljski mogotci prav nič ne razlikujejo od absolutističnih carjev. Usoda je hotela, da je spet vmes Dunaj žalostnega spomina za svobodoljubne evropske narode prejšnjega stoletja. Na

Dunajskem kongresu leta 1815 so ruski car Aleksander, avstrijski cesar ter pruski kralj ustanovili trojno zvezo, Sveto Aljanso, s katero so hoteli zavirati prebujenje evropskih narodov in njihovo neodvisnost. Sedanji rdeči kremeljski car pa, zvesto hodeč po stopinjah svojega absolutističnega prednika, predlaga ureditev sveta po načelu »trojke«. Pota diktature se srečujejo vedno, pa naj bo diktatura carjev ali »proletariata«.

Pogajanja v Evianu prekinjena

Po 24 dneh razgovorov so francosko-alžirska pogajanja v Evianu zašla v slepo ulico in so jih zaradi tega prekinili za nedoločen čas. Pobudo za to je prevzelo francosko odposlanstvo, ki se je, po izjavah svojega voditelja ministra Joxa, naveličalo poslušati vedno eno in isto pesem, medtem ko se terorizem alžirskih upornikov tako v Franciji kot v Alžiriji sami nadaljuje v še pospešeni meri. Konferenca v Evianu bi se sicer morala na en ali drug način zaključiti do 20. junija, kakor je bilo v začetku sklenjeno, da se omogoči spet reden in nemoten turistični promet, ki je zaradi strogih varnostnih ukrepov v zvezi s pogajanjimi bil močno okrnjen. Toda Francija se je odločila, da postavi svoje nasprotnike pred izvršeno dejstvo še pred določenim rokom. To je razvidno tudi iz dejstva, da je francosko odposlanstvo odbilo vse prošnje in poskuse alžirskih predstavnikov, da bi se vsaj še enkrat sestali in določili datum za nadaljevanje pogajanj. Toda Francozi niso hoteli nič slišati. To svoje zadržanje je minister Joxe branil z razlogom, češ da si v tem trenutku nimajo več kaj povedati, ker so si stališča obeh odposlanstev v bistvenih stvarih diametralno nasprotna in pri tem navedel tri probleme, in sicer: 1) vprašanje evropskega prebivalstva v bodoči neodvisni Alžiriji, za katere Francija zahteva točno določena jamstva; 2) vprašanje Sahare ter izkoriščanje njenih bogastev ter 3) nezmanjšana

teroristična dejavnost in dejstvo, da je Alžirska osvobodilna fronta vzela za slabo francosko enostransko prenehanje sovražnosti.

To so tako rekoč uradni razlogi, toda v ozadju je neko drugo dejstvo, ki je opogumilo Francijo, da je storila ta korak, na katerega se je pripravljala že kakšen teden in je čakala samo primeren trenutek. In ta je prišel, ko so v ponedeljek v Tunisu objavili skupno zaključno poročilo o obisku predsednika države Mali Modiba Keita pri tunizijskem predsedniku Burgibi, v katerem je rečeno, da »je Sahara tvorni del afriškega kontinenta« in da torej pripada vsem državam, ki nanjo mejijo. In ker je ob saharškem vprašanju bilo alžirsko odposlanstvo v Evianu najbolj nepopustljivo, si Francija ni mogla želeti lepše prilike, da izkoristi njegovo osamljenost v zahtevi po celotni Sahari, v katero je preveč naivno zašlo. Francoska diplomacija je brez dvoma pripravljala teren omenjeni izjavi; predstavniki začasne alžirske vlade pa so zagrešili napako, da se niso predhodno posvetovali s svojimi saharškimi sosedi, ki jih politično sicer podpirajo v boju proti Franciji, toda da bi jim saharška bogastva kar tako prepustili, ni bilo pričakovati. Francozi so tako dobili močen adut v vprašanju, ki jih za usodo svojih rojakov v Sev. Afriki, če ne še prej, najbolj zanima.

Vsekakor zgleda, da namen prekinitev ni ovreči pogajanja, ampak dati odposlancem čas.

KRŠČANSKI NAUK

Jezusovo vstajenje je poroštvo našega vstajenja

V ranem jutru tretjega dne je Jezus *vstal častitljiv od mrtvih*. Njegovo telo in duša sta bila z božjo močjo za vedno združena in polna nebeške lepote. Telo je bilo povečano in duša napolnjena z neizmerno srečo. Oživljeni Odrašenik se je svojim dragim prikazoval, a ni bival več med njimi kakor v umrljivem življenju.

Jezus Kristus je vstal od smrti z *lastno močjo*, saj je on Sin božji in ima božjo moč. Je pa tudi še vedno pravi človek, zato sv. pismo na več krajih piše, da je bil obujen od smrti.

Z vstajenjem je Jezus raztrgal vezi smrti. Zdaj ne trpi in ne umrje več. »Smrt nad njim več ne gospoduje. Kajti smrt, ki jo je za greh pretrpel, je pretrpel enkrat za vselej; življenje pa, ki ga živi, živi Bogu (za vekomaj).« (Rim 6, 9, 10). Jezus je *prema-gal smrt*.

Z vstajenjem je bil Jezus *povečičan*. Njegovi sovražniki so ga zavrgli in ga kot bogokletneža usmrtili. Z vstajenjem pa je dokazal, da je res obljubljeni *Odrašenik in Sin božji*.

Kristus je vstal od mrtvih kot »prvina njih, ki so zaspali.« (I Kor 15, 20). Njegovo vstajenje daje tudi nam gotovost, da bomo vstali, ker je Jezusovo vstajenje neki novi začetek stvarjenja. »On bo naše bomo telo preobrazil, da bo podobno njegovemu poveljčanemu telesu.« (Flp 3, 21). In »On, ki je obudil Jezusa, bo tudi nas z Jezusom obudil.« (II Kor 4, 14).

Pri sv. krstu nas obudi Kristus, naš vstali Gospod, iz smrti greha, in nas stori deležne svojega božjega življenja. Sicer je to božje življenje v nas še skrito, a bo postalo vsem očito, ko bomo ob njegovem prihodu tudi mi vstali k večnemu življenju. »Kakor namreč v Adamu vsi umirajo, tako bodo tudi v Kristusu vsi oživel.« (I Kor 15, 22).

Sv. Cerkev praznuje vstajenje Gospodovo prav posebno v noči med veliko soboto in velikonočno nedeljo. Zelo dolga in nad vse slovesna služba božja je polna veselja, da se je v tej noči izvršilo Gospodovo vstajenje, a da smo tudi vstali iz groba greha, ko smo bili krščeni. Iz vkresanega ognja prižgana velikonočna sveča je podoba vstalega Zveličarja in ob ognju te sveče se prižgejo vse sveče vernikov v cerkvi v znamenje, da smo od Jezusa prejeli naše nadnaravno življenje. — Zato v tisti noči blagoslovijo tudi krstno vodo in vsi verniki glasno obnovijo svoje krstne obljube. Nato sledi slovesna sv. maša in med njo skupno sv. obhajilo zbrane Jezusove črede.

ŽIVLJENJE GOVORI

Rojen iz ljudstva

Ko so v zadnji svet. vojni poraženi Japonci zapustili Filippine, se je začel uveljavljati kot komunističen voditelj socialno nezadovoljnih Luis (Lojze) Taruc. Zdelo se je, da bo postal pravičnik, ki ga je zapečeval. Menil je, da prinese komunizem — pravico.

Da bi laže prišel do cilja, je hotel nadaljevati študije na univerzi. Ni imel sredstev, pa je sprejel delo čiščenja kanalov, da bi si prislužil denar za šolanje. Pa je spoznal, da je to delo zanj prenaporno. Opustil je delo in šolo. Ni pa opustil agitacije med ubogimi. Začel je gveriljo proti državi oblasti. Toda ni vzdržal. Predal se je državnim oblastem. Vrgli so ga v ječo.

Zanj se je posebno zanimal bivši komunist, sedaj katoličan, pisatelj Douglas Hyde. Ko je bil ta službeno na Daljnem Vzhodu, se mu je posrečilo, da ga je obiskoval v ječi. Hitro sta si postala zaupna. Oba je namreč ista želja, pomagati ubogim, pripeljala v komunizem, ki ju je pa razočaral. Zato je Hyde bil pre-

pričan, da bo Lojzeta pripravil na pravo pot.

Lojze ni prav nič vedel o katoliškem socialnem nauku Cerkve. Hyde ga je o tem poučil. Nato pa o božanstvu Kristusovem in o zakramentih. Lojze je čutil veliko težavo — do spovedi. Vendar je končno v maju 1958, potem ko se je odpovedal komunizmu, prejel sv. obhajilo, skupno s Hydem.

Lojze Taruc je še pred zaporom spisal knjigo »Rojen iz ljudstva«. Po nji ga je Hyde spoznal: Hyde ga je pregovoril, da je v ječi popisal še nadaljnje svoje doživljanje in mišljenje, tudi zapor. Šest tednov je Hyde za to delo prihajal v zapor; vsak dan je po 16 ur delal z Lojzeto pri sestavljanju knjige.

Lojze je imel zaročenko Lizo. Ta je bila verna in ni obupala nad njim. Z njim je šla v gozd. V neki zasedi je bila smrtno ranjena. Pa še umirajoča je molila za Lojzeta, da bi se vrnil nazaj k Bogu. Pač je tudi molitev zaročenke pripomogla, da se je otrok iz ljudstva vrnil in spet postal otrok božji.

Iz življenja Cerkve

Pariški občinski svet pri sv. očetu

Pred kratkim je sveti oče sprejel v posebni avdienci pariški občinski svet, ki je bil na obisku v Rimu. Pri sprejemu je sveti oče obujal spomine na svoje bivanje v Parizu, kjer je bil vrsto let za apostolskega nuncija.

Strogi redovi v Združenih državah

Zanimanje za stroge redove v Združenih državah še vedno narašča. Trenutno je v Združenih državah 12 trapistovskih samostanov, v katerih živi 1200 redovnikov. Ugodno se razvijajo tudi kartuzijanski in kamaldočanski samostani.

100-letnica lista L'Osservatore Romano

Vatikanska pošta uprava bo 4. julija izdala posebne spominske znamke za stoletnico vatikanskega glasila L'Osservatore Romano, katerega prva številka nosi datum 1. julija 1861. List je bil ustanovljen, da bi razkrinjal in pobijal razne očitke proti Rimu in papeštvu ter spomnil bralce na načela, na katerih stoji krščanstvo. Temu namenu je ostal list zvest do danes. Znamke bodo imele trojno vrednost. Na prvi znamki bo upodobljena prva številka lista in številka z dne 30. junija letos, na

drugi znamki bo sedanji sedež lista in na tretji rotacijski tiskarski stroj.

L'Osservatore Romano o delu prelata Grivca

Vatikanski list L'Osservatore Romano je prinesel daljši članek Franceta Dolinarja o svetih bratih Cirilu in Metodu, v katerem podaja tudi oceno knjige prelata Franca Grivca, ki je izšla lanske leto v nemščini pod naslovom: Konstantin und Methodius, Lehrer der Slaven. Članek opisuje tudi obširno delo prelata Grivca na polju vzhodne teologije.

Kanadska vlada zagovarja katoliške šole

Na katoliški univerzi v Quebecu v Kanadi je ob podelitvi diplom govoril minister pokrajinske vlade Jean Lesage. V govoru je odločno zavrnil mnenje tistih, ki se zavzemajo za nevtralne šole. Poudaril je, da pokrajinska vlada na noben način ne bo brežbožnih šol, ker ne delati propagande za brezboštvo. Prizadevanje za nevtralne šole je sad duhovne bolezni, ki jo je treba zdraviti z ljubeznijo in pravičnostjo, a nikdar ne s populizmom, ko je večina naroda prepričana, da ima v krščanstvu vso resnico.

Misijonsko pismo iz Konga

Po daljšem času se je oglasil misijonar br. Karel Kerševan. Dolgo časa ni bilo mogoče dobiti z njim poštno zvezo, odkar so se začele lanske poletje homatije v Kongu. Sedaj pa se je ponovno oglasil na našem uredništvu z dolгим pismom. Ker bodo novice, ki jih je zapisal, gotovo zanimale številne njegove misijonske prijatelje, jih tu v glavnem ponatisnujemo. (Ured.).

Couquilhatville, 5. jun. 1961

Katoliški glas!

Oglašam se iz glavnega mesta ekvatorialne province bivšega Belgijskega Konga, kjer iščem zdravniške pomoči in imam boljšo priložnost za stik z zunanjim svetom kot pa v našem misijonu 180 km daleč v notranjosti pragozda.

Iskreno se zahvaljujem slov. Alojzije-
višču v Gorici za jubilejno brošuro ob 70-letnici zavoda. Zelim mu dočakati še mnogo obletnic z božjim blagoslovom o-plojenega dela za Boga, dom in narod.

Upam, da Vam rojanska Mar. družba še zmeraj prispeva za mojo naročnino na KG. Ker se je v burnih mesecih preteklega leta precej številki izgubilo, Vas prosim, da mi jih po možnosti znova pošljete. Če je možno, priložite še »Misijonsko nedeljo 1960«. Zelo Vam bom hvaležen, ako prejmem, ker je KG skoro edina vez z domovino meni, ki sem tako navezan najo in zrem v manjkajočih številkah kakor vrsto belih listov v domači kroniki.

Po skoro dveh letih se znajdem zopet v tem glavnem mestu bivše province Ekvator. To mesto bo odslej zapisano v zgodovini po zaslugi toliko obetajoče konference okoli okrogle mize, žal nepopolno zasedene. (Combeja so že prve dni priprli, Gizenga in drugi si niso upali blizu). Konferenca se je vlekla skozi pet tednov in zasedala v prostorih tukajšnjega glavnega katoliškega misijona in nadškofijskega sedeža. Gre za novo strukturo države. Zedinili so se za federativno republiko (dvajset držav v okviru nekdanjega Belgijskega Konga). Pametne glave so proti tako obilnemu cepljenju, ker je kljub osebnim

Holandska katoliška radijska postaja

Za predsednika holandske katoliške radijske postaje je bil imenovan dr. Harry van Doorna, ki je bil doslej predsednik holandske katoliške ljudske stranke. Prvič se je zgodilo, da je postal predsednik katoliške radijske postaje laik. Holandska katoliška radijska ustanova je zelo važna, saj ima 600.000 naročnikov in je najmočnejša med petimi podobnimi ustanovami v deželi.

Kardinal Rugambwa v Braziliji

Predsednik brazilske republike Quadros je povabil kardinala Rugambwa, naj obišče Brazilijo. Posebej je prosil kardinala iz Tanganjike, naj bi opravil slovesno pontifikalno sveto mašo na dan brazilskega narodnega praznika 7. septembra.

Razstava o preganjanju na Kitajskem

V Rimu so odprli razstavo, ki prikazuje dogodke iz zadnjega verskega preganjanja na Kitajskem. Slike so delo kitajskega spreobrnjenca Kuo-Ming-Ciao-a. Te slike so bile lani razstavljene v Münchnu med svetovnim evharističnim kongresom. Vzbu-dile so veliko pozornost in so bile kasneje razstavljene v večjih mestih Nemčije, Francije, Belgije in Italije. Po končani razstavi v Rimu bo slikar poklonil slike svetemu očetu.

Prisega Poljakov

Po končani procesiji svetega Rešnjega Telesa je poljski kardinal Wiszinsky povabil zbrano množico pred varšavsko katedralo, naj napravi naslednjo prisego: »Prisegamo, da bomo spoštovali naše stare navade in naša verska čustva in posvečamo našo ljubljeni domovino Kraljici Poljske, domovino, ki je naše največje skupno dobro: želimo, da bi v okviru njenih meja vladala mir in božja pravičnost.« Kardinal je nato pozval vernike, ki jih je bilo nad 100.000, naj vsako soboto ponavljajo to posvetitev, na dan, ki je posvečen Materi božji.

Misijonska nabirka v Švici

V okviru misijonskega leta, ki ga praznujejo v Švici, so v prvih petih mesecih zbrali 2 milijardi in 200 milijonov lir. Na vsakega švicarskega katoličana pride skoraj 2 tisoč lir. Do konca misijonskega leta bo zbirka še znatno narasla.

in plemenskim interesom vendar glavno gospodarski obstoj in razvoj. Zato, je še vedno veliko zmede v notranjosti dežele in mnogo plemen in njih voditelji ne vidijo čez vaški plot. Plemeni Baluba in Lulua se koljeta med seboj in še toliko drugih, ki se sovražijo. V Spodnjem Kongu je bilo staro medpokrajinsko bogoslovje in malo semenišče. Pleme tistega kraja je spodilo vse študente in bogoslovce pripadajoče tujim plemenom. S tem je onemogočen redni študij duhovniških kandidatov. To je eden izmed mnogih primerov plemenskega sovraštva, ki ima tako dalekosežne posledice. Tudi posamezne naše misijonske postaje mnogokrat delujejo na ozemlju, kjer živita dve ali več plemen. Ne morete si predstavljati, koliko težko povzroča to dejstvo rednemu misijonskemu delu. Misijonar mora zelo paziti, da ne bo storil več za ene kot za druge, ker se jim sicer zameri in mu bodo popolnoma obrnili hrbet in ne bodo več prišli niti v cerkev.

V našem delu Konga je bilo do sedaj razmeroma mirno v primeri s krvavimi neredi drugod. Zato je misijonsko delo potekalo na redni način in smo tako mogli o binkošnih krstiti lepo število katehumenov deške in dekliške šole, drugi so se pripravili na prvo sv. obhajilo ali birmo. V teku zadnjega leta po osamosvojitvi Konga pri nas misijonski uspehi niso ovrženi. Zato ni povsod tako, ker so ponekod morali misijonarji bežati in so bile misijonske postaje opustošene. Vedno upamo, da ne bo prišlo do hujšega, pa je položaj še vedno negotov. Zlasti gospodarska stiska narašča. Belgijci naj bi vsi odšli iz dežele. Tako je zapustil svoje mesto naš zdravnik, ki je bil pri vseh priljubljen. Zato ni povsod tako, s katerimi se ni mogoče razumeti, ker nočejo biti stvarni. V nadomestilo sta bila poslana sem dva zdravnika od Združenih narodov. Eden je Francoz, drugi Poljak, dočim je tukajšnji edini zobozdravnik Nemec in, kot sam pravi, bivši asistent Hitlerjevega osebnega zobozdravnika. Ime mu je Hans Brenhard. Doktor seveda prihaja iz Švice, kamor se je po vojni umaknil iz Nemčije. — Letošnje poletje bo dobil Kongo prvega svojega zdravnika domačina.

Tukaj v Couquilhatvillu pričakujejo tudi skorajšnji prihod p. Bormanna, sina znane Hitlerjevega namestnika. V časopisih je bil že pred nekaj leti napovedan njegov prihod semkaj, pa takrat njegova pristotnost tu ni bila še primerna, sedaj so razmere drugačne. Deloval bo skupaj z avstrijskimi sobraty, ki oskrbujejo del obširne nadškofije.

V mesecu juliju bodo dobili svojega drugega domačega duhovnika, kar je seveda zelo malo, če pomislimo, da delajo tu misijonarji presvetega Srca Jezusovega že 35 let. A niso mogli v tem oziru več doseči. V našem misijonu pa še toliko nimamo. Po drugih predelih Konga je drugače, ker drugod živijo domačini bolj npravno, pri nas se še nedorasla mladina spolno izživlja in pozneje živijo vse križem krašem v nedovoljenih zvezah in mnogoženstvu. Družine izkoriščajo svoje hčere za denar in jih dajejo boljsemu ponudniku. Sedaj, po proglasitvi neodvisnosti, so si vsi tisti, kateri so zasedli dobro plačana mesta, privzeli nove prilice, nekateri tudi zato, ker njihova prva žena ni bila dovolj lepa ali dovolj civilizirana, da bi se z njo predstavili javnosti, oziroma pristvovali uradnim poedinam in zabavam, kjer teče šampanjec iz miz. — Podrejeni pa že dolge mesece niso prejeli svoje mesečne plače, tako n. pr. naši učitelji na misijonskih šolah, cestarji i. dr.

Iskreno Vas pozdravlja Vaš

Karel Kerševan, mis. brat

Tako torej glede na razmere v Kongu očitvidno, ki živi tam že veliko let. Vsekakor drugače kot poklicni politiki in časnikarji v Evropi ali pri ZN, ki gledajo na Kongo iz čisto svojih strankarskih interesov. Gre tu predvsem za komuniste, ki bi radi videli, da bi Kongo še dolgo ostal primitiven kot doslej zato, da bi laže iz njega naredili napredno socialistično državo. Saj mu veliko ne manjka: rdeča zvezda pa srp in kladivo ter OZNA ali GPU. Da to dosežejo, bi seveda za Belgijci morali iz Konga še katol. misijonarji. To si je ravno prizadeval doseči njihov miljenec Lumumba in to sedaj nadaljuje njegov naslednik Gizenga.

Za romarje v Pompeje

1. Odpotovali bomo iz Trsta s posebnim vlakom v soboto 1. julija ob 19.55. Vlak se bo ustavil tudi na postajah B. Nabrežina (20.05) in Tržič-Monfalcone (20.15).

Romarjev je 315 (iz goriške nadškofije 102, iz tržaške škofije pa 213).

2. Za zajtrk in kosilo prvega dne (2. julija) poskrbijo romarji sami.

3. Romarji naj ne jemljejo s seboj preveč prtljage. S seboj naj gotovo vzamejo tisto obuvajo, v katerem najlaže hodijo, in kakšno pokrivalo, ki jih bo varovalo proti soncu.

4. Ker smo predvsem romarji, je dobro, če imamo molitvenik. Pri skupni službi božji bomo rabili knjižico »Naša daritev«.

5. Poskrbimo za prejem sv. zakramentov. Spoved po možnosti opravite doma.

6. Nesimo s seboj precej potrpežljivosti in dobre volje, ki sta vedno potrebni. Romanje je namreč lepa prilika za dejanja ljubezni di bližnjega.

7. Če ne prej, bo vsaj od ponedeljka dalje vsak romar lahko dvignil romarsko knjižico. Dvigne naj jo tam, kjer se je vpisal. V knjižici bosta navedena prostor v vlaku in hotel v Neaplju. Poleg tega bo

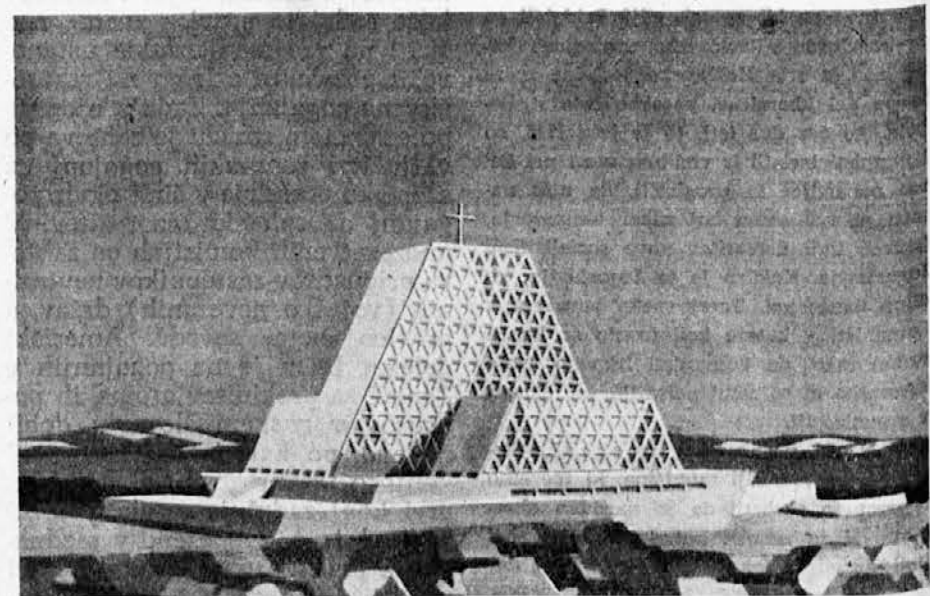
v knjižici kratek opis romarske poti s točnim sporedom. Po možnosti naj romarji prispevajo za knjižico 50 lir.

ROMARSKI ODBOR

Evropski svet zagovarja pravice koroških Slovencev

Izvedlo se je, da je Evropski svet v Strassburgu sprejel pritožbo nekega avstrijskega državljanca slovenskega jezika, ki se je na omenjeno ustanovo pritožil glede kršitve jezikovnih pravic. Omenjeni koroški Slovenec je namreč pred časom vložil na celovško sodišče tožbo v slovenščini. Sodišče je ni hotelo sprejeti. Zato se je prizadeti obrnil na Evropski svet. Ta je odgovoril, da avstrijsko sodišče ni ma pravice kršiti jezikovne pravice državljanu slovenskega jezika. Zato je Evropski svet poslal avstrijski vladi s tem v zvezi pismo, v katerem pravi, da je ravnanje Avstrije nedemokratično in da Avstrija krši 6. člen konvencije o človeških pravicah. Od avstrijske vlade pa zahteva sedaj pismeni odgovor.

Tako vidimo, da v najvišjih evropskih forumih niso neobčutljivi za zadeve narodnih manjšin.

Takšna bo nova Marijina cerkev na Vejni nad Barkovljami. Cerkev bo posvečena Mariji, materi in Kraljici

DELAVCI NA VZHODU IN NA ZAPADU

Osmo obletnica vstaje v Berlinu

Izredno zanimiva je primerjava med razvojem delavskega vprašanja na zapadu in na vzhodu (za železno zaveso) v zadnjih sedemdesetih letih, to je od tedaj dalje, ko sta izšla socialna okrožnica »Remunovatum« (izdal jo je papež Leon XIII.) in socialistični erfurtski program. Velik del socializma je odšel v skrajnost, ki se imenuje komunizem in ki je leta 1917 zasedel Rusijo in se od tam razširil po vzhodu. Zapad pa se je razvijal v znamenju in pod vplivom milejšega in demokratskega socializma in krščanske socialnih idej.

Kako živi danes delavec na zapadu in kako na vzhodu?

PRIMERJAJMO SVOBODO! Na zapadu obstojajo politične svoboščine, resnična svoboda vere in prepričanja, svoboda v izbiri dela, poklica in gibanja, svobodni sindikalizem, pravica do stavke itd. V državah za železno zaveso pa imamo enostrankarski absolutni politični sistem, ki izvaja na državljane neprestan politični pritisk, imamo versko preganjanje, ki se včasih kaže v bolj surovi, včasih pa v navidezno milejši obliki, imamo državni sindikalizem, ki ni drugega kot priganjač državnega kapitalizma. Stavka je prepovedana in najstrožje kaznjiva. Določene šole in določeni poklici so samo za otroke višjih partijskih funkcionarjev, kar je Džilas izvrstno opisal v svojem »Novem razredu«.

DELO ŽENA IN OTROK. Najbolj značilni in tudi najbolj žalostni pojav klasičnega kapitalističnega gospodarstva je bilo strahotno izrabljanje dela žene in otrok. Številke o umrljivosti teh otrok so bile grozotne. Danes je ta pojav na zapadu izginil. Pač pa mora žena v komunističnih državah še vedno tako, kot je bilo v časih klasičnega kapitalizma, opravljati tudi najtežja dela, ki zanjo nikakor niso primerna in ki so po mednarodnih delavskih konvencijah prepovedana. Tudi otroke in mladoletne zaposlujejo v komunističnem paradižu. Sicer se to tu in tam dogaja tudi kje na zapadu ali s to razliko, da jih državna oblast k temu ne sili. Za železno zaveso pa je »prostovoljno« delo mladinskih brigad obvezno in to je prava sramota 20. stoletja.

DELOVNI ČAS. V času klasičnega kapitalizma je znašal delovni čas po 14 do 16 ur na dan ob skrajno mizerni plači. Potem pa se je ta delovni čas vedno bolj krčil. Po drugi svetovni vojni sta zmaga osemurnik in obvezni nedeljski počitek. Na zapadu so marsikje šli še dalje in uvedli sedem ali celo šesturni delavnik, angleško soboto, plačane verske in državne praznike itd. Drugače je spet v vzhodnih, komunističnih državah, kjer sicer na papirju velja načelo osemurnega delavnika, dejansko pa se delovni čas giblje med 10 in 12 urami na dan ob tako nizki plači, da zaslužek samo enega člana družine (n. pr. očeta) ne zadošča za preskrbo družine. Tudi nedeljski počitek se krši na vse mogoče načine z raznim obveznim in prostovoljnim delom. Da je življenjska raven na zapadu neprimerno višja kot na

komunističnem vzhodu, to je celo Hruščev priznal v svojih govorih, samo da je istočasno pohitel z izjavo in obljubo, da bo čez pet let boljše in da bo tedaj sovjetska Rusija dosegla Severno Ameriko.

UMRLJIVOST IN STEVILO OBOLENI MED DELAVCI je na zapadu neprimerno manjša kot na vzhodu. Dolgi delovni čas, slaba prehrana, slabe stanovanjske razmere, pomanjkanje zaščitnih in higienskih naprav v podjetjih in pod. povzročajo delavcem za železno zaveso številna obolenja, visoko število obratnih nesreč in prezgodnje umiranje. Povprečna življenjska doba je na vzhodu za več kot deset let nižja kot na zapadu. Evropski Severni Ameriki. To dokazujejo statistike Mednarodnega urada dela, ki so izdelane na

podlagi uradnih podatkov komunističnih držav.

Tako kratka primerjava pove, kakšno življenje so delavcem ustvarila krščanska socialna načela in kakšen »delavski raj« je ustvaril komunizem. Tistim, ki so komunisti okusili na lastni koži ali ga opazovali od blizu, tega ni treba pripovedovati. Žal pa tega ne ve delavec, ki živi daleč od železne zaves in stoji pod vtisom lažne komunistične propagande. Zato je dolžnosti vsakega, ki komunizem pozna, da mu vedno in povsod trga krinko iz obraza in ga nevednim delavskim množicam pokaže takega kot v resnici je — kot brezdušnega tirana, okrutnega valpta in izčemalca delovnega ljudstva.

R. Smersu

Z razstave slikarja Andreja Košiča

Kakor je bilo v našem listu že javljeno, je od 11. do 20. junija razstavljal, v razstavnih dvorani Zbornice za trgovino, industrijo in kmetijstvo, naš goriški slikar Andrej Košič. Že večkrat se je predstavil publiki s svojimi deli na različnih razstavah, kakor s kolektivno razstavo s slikarjem Cejem. Pred kratkim je razstavljal, skupno z drugimi goriškimi slikarji, v Novi Gorici in Kopru.

ako se bo pustil voditi svoji fantaziji in notranji borbi, brez zunanjih olupšav, ki so takim delom le v kvar.

S tehničnega vidika izstopata tudi sliki Semen in Bencinska črpalka, ki sta napram drugim delom, polni sočnih barv in svetlobnih efektov.

Slikarju Košiču pa moramo le čestitati in želeči vedno večjega uspeha.

— c — s —

Andrej Košič: GROZOTE VOJNE

Tokrat je priredil osebno razstavo in je prikazal občinstvu izbor 28 oljnatih slik, ki so nastale v novem času. Večina del obstoja iz pokrajinskih slik, nekaj tihožitij, cerkveni motiv ter eno fantazijo na tematiko vojne grozote. Vsa dela so publiki takoj dostopna in razumljiva. Kar je bilo že na prvi pogled takoj vidno pri tej zadnji slikarjevi razstavi je to, da se je prijetno razlikovala od prejšnjih njegovih razstav in je bil tako viden napredek. To je razveseljevo dejstvo in je porok, da slikar išče nove poti in se skuša polagoma priklopiti do osebnega izražanja svojih umotvorov. Najbolj je gledalec lahko opazil to iskanje pri slikah Vojna, Gozd in obe tihožitji. Ta štiri dela so bila nekako središče vseh razstavljenih del. Pri sliki Vojna, ki nam kaže posledice uničevanja, bi bilo morda želeli, da bi Košič nekoliko bolj poudaril to grozoto z močnejšim efektom barve in bi lahko manj pazil pri tem delu na ton in obliko. To delo je nekak prvenec, prvi poizkus, in sem prepričan, da bodo sledila druga v tem smislu.

Nova pot italijanskega neorealizma

Italijanski neorealizem, katerega početniki so bili Rossellini, Germi, Zampa, De Sica, Visconti, je črpal svojo snov predvsem iz odporniškega gibanja. V povojnih letih je bilo mnogo uničenega, tehničnih sredstev na razpolago malo, produkcijske hiše skoro nobene; toda kljub temu se je italijanski kino dvignil nad ruševine: prodrl je ozke meje štirih sten in šel na cesto, kjer je iskal nepoklicne igralce in jih prikazoval v njihovem vsakdanjem življenju, se posluževal skromnih sredstev; in vendar mu je uspelo ustvariti dela, ki bodo ostala zapisana v zgodovini filma. Scenaristi in pisatelji so jemali navdih v italijanskem odporniškem gibanju.

»Rim, odprto mesto« Rossellinija, »Dan življenja« Blasettija, »Živeti v miru« Zampe, »Paisà« Rossellinija, »Achtung, Banditi!« Lizzanija ostanejo kot priča, ki označuje vzdušje v času odporniškega gibanja. »Težka leta« Zampe, »Kronike revnih lju-

bimcev« Lizzanija, »Rimljanka« Zampe so vzeli kot vzor dobo in slog, da so lahko izrazili ostro in neumljeno obsodbo proti dvajsetletju fašizma.

S časom so se avtorji naveličali te snovi in se začeli zatekati k novim, drugačnim. Z »Grenkim ričem« De Santija se je rodila nova oblika divizma po italijanski modi. Začela je zanimati bolj zunanost igrala kot pa zares navdihnjena snov. Tako se je neorealizem umaknil pred ekonomskimi interesi italijanske filmske proizvodnje in je kino, zelo resen na idejah, padel v tisto krizo, v kateri je potem živel pet let.

Za tem je prišel nekakšen preporod: avtorji so se začeli vračati k stari snovi prvotnega neorealizma. Spet se je zbudilo zanimanje za vojno dobo: za fašizem in za odporniško gibanje. Rossellini se je po nekaj neuspelih poskusih spet predstavil z dvema filmoma: »General della Rovere« in »Bila je noč v Rimu«; De Sica je posnel »La Ciociara«, Lizzani »Grbež«, Comencini »Vsi domov«. Toda predvsem mlajši avtorji so pokazali, da imajo mnogo dobrih idej. Prvotni neorealizem je prikazoval odporniško gibanje v nekakšnem elegičkem tonu, kot se uporablja za epopejo naroda; mlajši režiserji pa so rajši zbrali ostro kritiko proti fašizmu. Medtem ko se je prvi zadovoljil s tem, da je prikazal dvajsetletje kot že zaključeno dejstvo, hočejo mladi avtorji izvesti natančnejšo preiskavo, ki je včasih polemična.

»Dolga noč 43« Vancinija, »Nasilno polletje« Zurlinija, »Levji dan« Loya, »Vojni zakon« Paolinellija predstavljajo prva znamenja te analize. Na temelju te snovi se porajajo nove ideje. Enajst filmov, ki obravnavajo dobo fašizma, je že ali bo kmalu na sporedu po italijanskih kinodvoranah: »Cas glasbe«, »Mussolini«, »Federal«, »Strel na goloba«, »Rimsko zlato«, »Fašisti«, »Pohod na Rim«, »Giacomo Matteotti«, »Mladost, mladost«, »Kako je veselo živeti«, »Kronike iz leta 1922«. Slednji je sestavljen iz pet različnih epizod, ki jih režira pet mladih režiserjev.

Predvsem živo zanimanje vlada za filme Rossellinija (Mladost, mladost), Lizzanija (Rimsko zlato), Vancinija (Pohod na Rim) in Lattuada (Giacomo Matteotti). Mira

17. junija so pa vsej Zahodni Nemčiji praznovali 8. obletnico protikomunistične vstaje berlinskih delavcev. Ti so se v juniju leta 1953 dvignili proti komunističnemu režimu in zahtevali znosnejše življenjske pogoje. Več dni so se bili na ulicah, dokler jih niso s silo pregnali sovjetski komunistični tanki. V spomin na te dni praznujejo v Zahodni Nemčiji vsako leto 17. junija narodni praznik. Vzdržuje se vzhodno Nemčijo zvečer prižgejo na rojake kresov, da s tem bodrijo svoje rojake onstran železne zaves.

Po sestanku med Hruščevom in Kennedijem je berlinsko vprašanje spet stopilo v ospredje. Vsi že napovedujejo konec tega leta novo sovjetsko ofenzivo v tem vprašanju. To je dal vedeti tudi sam Hruščev, govoreč prejšnje dni o svojih dunajskih vtisih, ko je dejal, da je potrebno še v tem letu podpisati nemško mirovno pogodbo. V tem smislu je zaropotal tudi Ulbricht.

Ameriški demokratični senator Mansfield je osebno predlagal, naj bi tako vzhodni kot zahodni del Berlina napravili svobodno področje pod zaščito Združenih narodov. S tem predlogom se baje strinja angleški zunanji minister Home. Ameriška vlada pa ga je indirektno že zavrnila.

Strašna železniška nesreča Strasburg - Paris

Ni se še poleglo razburjenje zaradi železniške nesreče pri Stuttgartu, ko moramo zabeležiti novo, z nič manjšimi posledicami. V nedeljo 18. junija je brzovlak Strasburg-Paris v bližini Vitry le François iztiril ter zgrmel po nasipu 15 metrov globoko. Vzroki nesreče niso znani. Na srečo je takrat brzec zmanjšal brzino, tako da se jih je mnogo rešilo, ko so opazili, da se vlak nagiba, in so poskakali iz vagonov.

Kljub temu pa so doslej potegnili izpod razbitin 23 razmesarjenih trupel in nad 150 ranjenih, katere so sprejeli v bolnico v Vitry ter v vojaško bolnico v bližini Vitryja. Obe bolnišnici sta prenapolnjeni z ranjenci in zato jih sedaj s helikopterjem odvažajo v bolnišnico v Reims.

To je najhujša železniška nesreča v Franciji v zadnjih treh letih.

Vabimo na krožni izlet po Avstriji

Slovenska prosveta v Trstu organizira petdnevno potovanje po Avstriji. Vabljeni so predvsem slovenski izobraženci, dijaštvo in drugi, ki jih zanima spoznavanje tujih dežel.

IZLET BO OD 27. DO 31. JULIJA 1961.

Stroški znašajo 17.200 lir. Nadaljnja navodila boste izvedeli iz časopisja. Javite se osebno ali po dopisnici na sedežu Slovenske prosvete, ul. Trento 2/II., ali pa v trgovini »Fortunato«, pri Sv. Antonu Novem.

PROGRAM

Cetrtek, 27. julija: Odhod ob 5. uri zjutraj iz Trsta. Ustavimo se v Trbižu pri Gospe Sveti. Kosilo v Celovcu. — Postojimo še v Judenburgu in Seebergu; ob 17. uri prihod v Maria Zell.

Petek, 28. julija: Maria Zell. Duhovno srečanje; ogled svetišča, kosilo; odhod ob 14. uri proti Dunaju. Prihod na Dunaj približno ob 19. uri. Večerja, nato večerni ogled mesta.

Sobota, 29. julija: Ves dan na razpolago za ogled Dunaja. Prenočimo še na Dunaju.

Nedelja, 30. julija: Nedeljska dolžnost. Drugi dan posvečen obisku Dunaja. Proti večeru odhod v Graz. Večerja in prenočitev v Grazu.

Ponedeljek, 31. julija: Dopoldne ogled Graza, nato odhod proti Celovcu. Večerja v Celovcu in povratek v Trst.

Izlet bo z avtobusi! — Proga je dolga približno 1.350 km.

Organizatorji žele izletnikom nuditi čim več novega in prijetno slovensko vzdušje na poti.

Pripravljalni odbor Slovenske Prosvete

Po poti križarjev v Sveto deželo

(II. nadaljevanje)

Beograd: Drugo jutro sem vstala navsezgodaj, da sem šla občudovat Savo in Donavo. Zasedli smo prostore v avtobusu in se odpeljali na ogled mesta: zvezni parlament, bivši kraljevi parlament, na pol porušena kraljeva palača, poštna palača. Preko Avale, kjer je spomenik neznanega junaka, smo se napotili proti jugu Srbije.

Srbija ima zelo bogato zemljo. Veliki predeli so porasli z lepimi gozdovi; v njih prevladujejo hrasti. Vrtovi pa so polni sliv.

Spotoma smo obiskali mesto Topola (5000 preb.), kjer se je boril srbski junak Crni Jurij proti Turkom.

Okrog desete ure smo bili v Kragujevcu (40.000 preb.). Postali smo pozorni na mladino ob cesti. Povedali so nam, da bo šla mimo šafeta za predsednikov rojstni dan. Izstopili smo, da bi si ogledali manifestacijo. Seveda smo tudi fotografirali kraj in ljudi. To pa nas je spravilo skoraj v nesrečo. Ko se vrnemo k avtobusu, je bil zastražen. Morali smo na policijsko postajo. Tam sem rešila zadevo jaz, ker drugi pač nihče ni razumel srbskega jezika. Rekla sem, da jim pustimo nesrečne filme in naj nas pustijo dalje. Po kratkem razgovoru smo se prijateljsko razšli.

Niš: Ob dveh smo dospeli v Niš, ki je v bližini bolgarske meje. V tem kraju se je v tretjem stoletju rodila Helena Flavija

Julija. Poročil jo je rimski častnik in iz tega zakona se je 27. 2. 273 rodil poznejši rimski cesar Konstantin Veliki, ki je dal kristjanom svobodo.

Bolgarija: Proti večeru smo stopili na bolgarska tla. Ob sedmih smo že dospeli v Sofijo, ki se nam je predstavila kot najlepše mesto na dolgem potovanju. Iz Grand Hotela Balkan, kjer so nas pričakovali, nam je prišla nasproti lepa, mlada Bolgarka črnih oči, šeta po imenu, ki je bila odslej naša spremljevalka. Razložila nam je vse posebnosti mesta in dežele.

Bolgarija ima sorazmerno zelo milo podnebje, za kar se mora zahvaliti gorskemu grebenom, ki jo varujejo pred mrzlimi vetrovi. Za Bolgarijo je značilno rožno olje. Vrtovi so polni vrtnic. Sredi maja je vse v cvetju in zdi se, kot bi bili sredi raja. Fantje in dekleta že navsezgodaj začnejo nabirati vrtnice. Na vozovih jih prepeljejo v vas, kjer so pripravljeni veliki kotli za izdelovanje rožnega olja. Cvetje zmečejo v kotel, ki ga dobro zapro in pod njim zanetijo ogenj. Iz kotla prihaja sopara, ki se zgosti v rožno vodo. Torej podobno, kot kuhajo pri nas žganje. Na vrhu rožne vode se zbere tanka kožica rožnega olja, ki ga potem previdno posnamejo in prečistijo. Za kg olja se porabi 3 tisoč kg cvetnih listov, zato je dvakrat dražje kot zlato.

Pogled na Sofijo - glavno mesto Bolgarije

R A Z N O

Težki udarci industriji na Južnem Tirolskem

Južno Tirolsko je zajel teroristični val atentatov. Nad 50 atentatov sa zabeležili v zadnjem času. Atentatorji so se zlasti vrgli na javne naprave: železnice, električno omrežje in napeljave, jezove, elektrarne in podobno. Uničili so nad 30 stebrov električne napeljave, tako da ima samo podjetje Montecatini nad 100 milijonov lir škode. Okoli 300 delavcev je sedaj trenutno brez dela, ker je uknjen električni tok in obrati ne morejo več delovati. Mnogi turisti, ki so že zasedli hotele v Meranu, Boenu in drugih južnotirolskih mestih, so v vsej naglici odpotovali, potem ko preživeli hude noči med eksplozijami. Celotno škodo cenijo nad tri milijarde lir. Skof iz Briksna, ki opravlja tudi tridentinsko škofijo, je odločno obsodil atentatorje. Vlada je ojačila postaje javne varnosti in zaukazala, da mora prebivalstvo oddati vse orožje. — V nedeljo je notranji minister Scelba imel daljši nagovor na župane in druge politične osebnosti dežele Južnega Tirola. Opozoril jih je na resnost položaja. — Medtem so padle nove žrtve. Stražniki so ponoči ubili dva mladeniča, ki sta se skupaj hotela približati zastraženim objektom.

»Katoliški glas« v vsako slovensko družino!

Msgr. Alojzij Novak 80-letnik

»Die alte Esel jubiliert ohne Unterlassen.« rad ponavlja nemški izrek msgr. Alojzij Novak. Ali nič zato, čim več jubilejev, tem več veselja za jubilarja in njegove prijatelje. Tako moramo povedati, da prijazni monsignor Lojze Novak obhaja te dni 80. rojstni dan, kajti rodil se je dne 27. junija 1881 v Trnovem pri Ilirski Bistrici. V deških letih so mu prerokovali le kratko življenje, ker je bil majhen in šibak. Gradeški zrak mu je prvi pomagal, da se je okrepil, pozneje pa je zdravo vipavsko podnebje tudi prispevalo svoj del, da je jubilar ozdravel od vseh mladostnih slabosti in da obhaja v zdravju, čil na duši in na telesu, 80-letnico rojstva in da bo prihodnji mesec doživel še drug jubilej — 60-letnico mature. Tudi na to se že pripravlja skupaj s sošolci, ki so kot on učakali tako visoko starost. Ljubemu monsignorju iskrene čestitke našega lista in vseh sobratov ter vernikov, ki jim je v dolgem duhovniškem življenju toliko dobrega storil.

Nova pogodba med posestniki in spolovinarji

Te dni so veleposestniki, vključeni v Zvezo Julijskih kmetovalcev, podpisali s pokrajinsko federacijo direktnih obdelovalcev za kolone in spolovinarje novo delovno pogodbo. Nova pogodba upošteva današnje stanje in razvoj kmetijstva z ozirom na mehanizacijo in namakanje polja. Na Goriškem je še vedno nad 6000 ha zemlje, katero obdelujejo spolovinarji, zato je bilo potrebno, da prilagodijo določila pogodbe, v veljavi že od leta 1939, z novimi, ki bolj odgovarjajo potrebam današnjega časa.

3800 goriških otrok bo šlo v kolonije

Kmalu bodo goriški otroci odpotovali v počitniške kolonije. Nad 3800 otrok je najavljenih za letošnje kolonije. Največ otrok je prevzelo škofijsko podporno društvo ODA, ki bo poslalo v svoje lepe počitniške domove v Forni di Sopra in v Gradež 2300 otrok, deklice in dečkov. Udruženje katoliških delavcev (ACLI) bo tudi sprejelo v svoje kolonije v Igne pri Bellunu 330 otrok. 700 otrok bo odšlo v počitniško kolonijo v Buje pri Vidnu in v Gradež, katero upravlja CIF (Center italijanske ženske mladine). V načrtu so še druge kolonije raznih udruženj, tako da se ni bati, da bi potrebni otroci ne prišli do zdravih in lepih počitniških mesecev v naravi.

Pri tem izražamo željo in prošnjo, naj bi v kolonijah poskrbeli za duhovno in versko življenje sloven. otrok tako, da bi v kolonijah bival vedno tudi slovenski duhovnik ali vsaj tak, ki slovenski jezik razume.

Tiskarski škrt

V zadnji številki je v članku o šolski prireditvi v Gorici izpadel stavek: »Balet je nastudiral prof. Vida Frankova, ki je pripravila tudi okusne kulise.« Za tiskarski škrt prosimo oproščenja.

Cesto od Doberdoba k jezeru popravljajo

Neprestano deževje je zelo razrilo cesto, ki pelje iz Doberdoba mimo jezera v Jamlje. Zato je občinska uprava sklenila, da jo popravi. V ta namen je določila 200.000 lir, polovico za nakup gramoza, drugo polovico za delavce. Potrebno pa bi bilo, da bi to cesto asfaltirali, ker je zelo važna vez med Doberdobom in Jamljami in važna tudi za izletnike, ki radi hodijo k Doberdobskem jezeru.

»Campanile sera« v Tržiču

Igra »Campanile sera«, ki je nadomestila prejšnje četrtkove »Lascia o raddoppia«, je zajela pretekli četrtki tudi Goriško, zlasti še Tržič, izbran za to igro preteklega tedna. Tekma se je vršila tokrat med Arono in Tržičem. V Tržiču se je na trgu in pred televizijskimi sprejemniki zbralo ogromno ljudstva, ki je z zanimanjem sledilo vprašanjem in odgovorom med Mike Bongiorno, Tržičem in Arono. Zmagala je Arona, pe čeravno le z eno točko razlike. Tržič se čuti zaradi tega gorčaka zapostavljen in je vložil tožbo.

Goričana med žrtvami železniške nesreče pri Štutgartu

Dne 13. junija je prišlo v bližini Štutgarta do železniške nesreče, pri kateri je našlo smrt 35 oseb, nad 50 pa je bilo ranjenih. Med smrtnimi žrtvami je tudi mlada 24-letna Bruna Rubin iz Gorice, ki je

že dve leti delala v nekem fotografskem ateljeju v Esslingenu. V kratkem bi se imela poročiti z nekim nemškim mladencem iz Esslingena, toda prezgodnja smrt jo je iztrgala iz objema njenih dragih. V jutru 14. junija so telefonično obvestili očeta v Gorici o smrti hčerke. Čeravno strit od žalosti je takoj odpotoval v Nemčijo, kjer je ukrenil vse potrebno, da je hčerko v nedeljo pripeljal v Gorico, kjer so jo pokopali ob veliki udeležbi in splošnem žalovanju.

V načrtu je velika papirnica Mondadori v našem mestu

V teh dneh so v teku pogajanja z veliko založbo Mondadori in Trgovinsko zbornico našega mesta za ustanovitev velike papirnice, ki bo zaposlila okrog 200 ljudi. Goriška občina je že dala na razpolago potrebno zemljišče, in sicer 200 tisoč m² površine v bližini Soče in Vipave in tudi garancijo za potrebno električno energijo. Sin založnika Mondadori je že prišel iz Milana in se sestal z goriškim županom in dr. Poterzijem.

Šolski uspehi v Gorici

Izidi na KLASICNI VIŠJI GIMNAZIJI in na LICEJU v Gorici:

IV. gimnazija. Izdelali so: Peter KOMAC (odličnjak), Slavka Valentincič, Karel Černic in Robert Terpin. Ostali dijaki imajo popravne izpite.

I. licej. Izdelala: Daša Tomšič, ostali imajo popravne izpite.

II. licej. Izdelali: Ernest Anselmi, Majda Mašera, Damjan Pavlin in Hilarij Pelicon.

V peti gimnaziji in tretjem liceju so vsi

pripušteni k mali ali veliki maturi.

Na UCITELJISCU so izdelali:

I. razred: Zmaga Carrara, Vojko Devetta.

II. raz.: Nevina Rožič. Ostali imajo popravne izpite.

III. raz.: Anka Di Battista, Silva Di Dio, Suzana Ličer, Gracijela Ricca.

V IV. učiteljsku so vsi dijaki prepušteni k maturi, ki se bo tudi letos vršila v Trstu.

Na NIZJI SREDNJI SOLI v Gorici so v šolskem letu 1960-61 izdelali sledeči dijaki:

Cez I. A. razred: Bassa Danilo, Bensa Marjan, Černic Marjan, Figel Stanislav, Gergolet Silvo, Komjanc Robert, Kustrin Ljubo, Makuc Bogdan, Mozetič Rudolf, Pahor Mirko, Tomšič Bruno, Uršič Joško. — Zavrtni 4 dijaki; 7 dijakov ima popravne izpite.

Cez I. B. BRESCIANI Nevenka (odličnjakinja), Klavcic Franka, Komjanc Agata, KOREN Marija (odličnjakinja), Mainardis Sajda, Malič Milena, Peljhan Silva, Primozic Ida, Quinzi Marija, Troha Sonja, Zavadlav Majda. — Dve dijakinji sta bili zavrtni; 9 dijakinj imajo popravne izpite.

Cez II. A. Braini Marko, Cotič Vojko, Devetak Severin, Drufovka Branko, HVALA Zdenko (odličnjak), Klanjšček Sergij, Marussi Edvin, Nanut Mirko, Paulin Igor, Pellegri Edil, Rosi Levin, Tommasi Jurij, Troha Bogdan. — Šest dijakov ima popravne izpite.

Cez II. B. Braini Fernanda, Bric Nevenka, BRISCO Tatjana (odličnjakinja), BUDAL Neveca (odličnjakinja), Devetak Milojka, Klede Darinka, Koren Silvana, Marassi Lucija, Marega Loreta, Skerk Nataša. — Štiri dijakinje imajo popravne izpite.

Vsem dijakom želimo lepe počitnice, maturantom pa obilo uspeha pri izpitih.

Hermenegild Podversič zopet števerjanski župan

Zadnje nedeljo smo v Števerjanu obhajali pomemben dan: novoizvoljeni občinski svet je izvolil župana in odbor. Lahko pa rečemo, da je ta dogodek presegel važnost krajevnega značaja in je pomenil v prvi vrsti praznik v življenju in borbi vseh demokratičnih Slovencev na Goriškem in v zamejstvu sploh. Števerjan je namreč edina slovenska občina z demokratično upravo, in letos je pri volitvah svojo slovensko in demokratično zavest zelo odločno potrdila. Edinstven pomen te slavnosti je dokazala udeležba slovenskih zastopnikov iz Gorice in Trsta, ki so prišli čestitat novim občinskim možem v Števerjan.

Prva seja občinskega sveta se je vršila ob štirih popoldne na županstvu. Med gosti je bilo tudi zastopstvo Slovenske liste iz Gorice z občinskima svetovalcema dr. Sfiligojem in dr. Bratinom, ter pokrajinskim svetovalcem dr. Makucem. Prisoten je bil tudi preč. gospod Sedej. Občinski svet je najprej overil novoizvoljene, nakar so se vršile volitve župana in odbornikov. Za župana je bil z 11 glasovi od celotnih 15 ponovno izvoljen Hermenegild Podversič, za podžupana Klanjšček Stanislav, Terpin Ciril za odbornika, za namestnika pa Skok Armand in Hlede Alojz. Trije svetovalci manjšine so se glasovanja za župana vzdražali. Po volitvah se je g. župan Podversič zahvalil za upanje in poudaril težko odgovornost, ki jo ima občinska uprava. Spomnil je zlasti na lažnivo propagando s strani tretje liste. Še posebej je poudaril naloge občinskih svetovalcev in dejal, da mora njih delo voditi predvsem nesebičnost in delo za splošni blagor občine. Kogar ne vodijo ta načela, ta ne spada v občinski svet, je dejal g. župan.

Prav lepo je bilo videti med novimi svetovalci toliko mladih ljudi, saj je to najboljša poročila za to, da se bodo slovenska in krščanska izročila gojila tudi v bodočih rodovih.

S tem je bila prva seja občinskega sveta končana in tako uradni del ustoličenja zaključen. Sledila pa je potem na »dvoru« pri lepo pogrnjeni in okrašeni mizi pod kostanji še druga slovesnost. Občina je povabila sem na zakusko svetovalce, zastopnike oblasti, goste ter prijatelje. Le svetovalci manjšine se, čeprav povabljeni, niso udeležili družabnega srečanja. Tu so bili prisotni tudi tržaški gostje, med njimi starosta slovenske duhovščine na Tržaškem, biseromašnik msgr. Matija Škabar. Tudi Števerjanci sami so hoteli počastiti svojega zaslužnega župana. Tako mu je v imenu SKPD dekle v narodni noši podarila šopek cvetja. Zastopnik SDZ iz Trsta pa je g. županu izročil častno diplo-

mo. V imenu SDZ iz Gorice je spregovoril dr. Avgust Sfiligoj, ki je v daljšem nagovoru poudaril pomen zadnjih števerjanskih volitev in prispevek, ki so ga dali števerjanci za demokratično in slovensko stvar. S simbolom slovenske lipe smo šli v boj, po vzoru naših prednikov, in samo s tem simbolom bomo lahko dosegli vse naše pravice, ki nam pritičejo. Poleg tega so prišli tudi izvoljeni zastopniki slovenske liste iz sovedenjske občine.

Med veselo pesmijo in prijateljskim pomenkom se je vsa družba s pevci vred zadržala do poznega večera in navdušeno proslavljala zaslužno zmago.

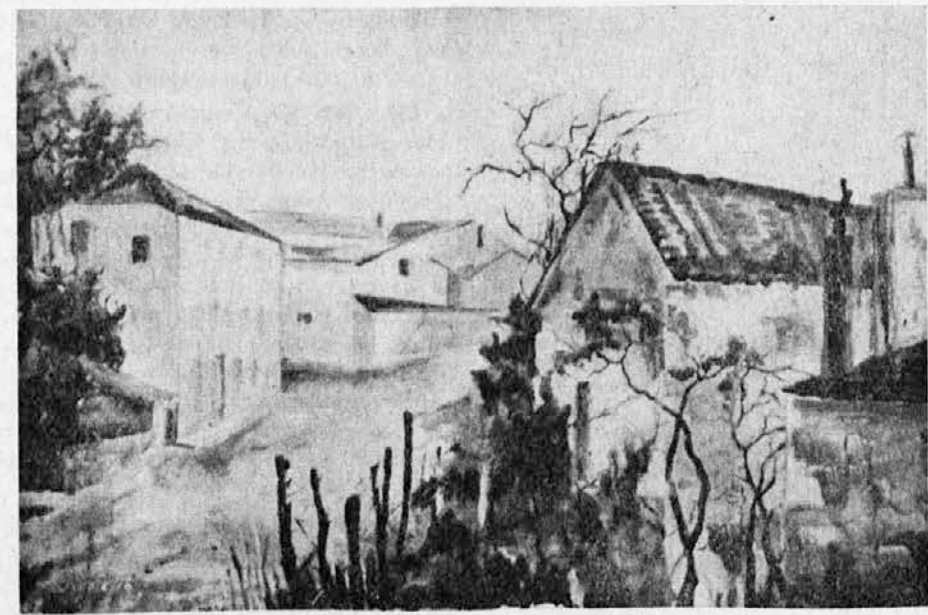
G. županu in novemu odboru iskreno čestita tudi naš list, z željo, da bi sedanja zmaga slovenske liste v tej briški občini bila v vzpodbudo za nadaljnje plodno delo in porok za udržitve vseh tistih vrednot, za katere se je borila.

Upamo tudi, da bo vlila poguma slovenskim volivcem v ostalih dveh naših občinah.

TELEGRAMI

SOVJETSKO MASLO ZA FIDEL CASTRA.

Časopisi so poročali, da so se pristanski delavci v Odesi (Sovjetska zveza) uprli natovarjanju masla na ladjo, ko so zvedeli, da je namenjena na Kubo. To naj bi se zgodilo meseca aprila letos, ko je v mestu že več tednov stalno primanjlovalo masla v trgovinah. Delavci so se vrnili na delo šele, ko je poseben vladni odposlanec iz Moskve zagotovil, da se bo maslo spet vrnilo v mestne trgovine.

Andrej Košič: HISE

Andrej Košič: GOZD

NISTA SE HOTELA VRNITI V SZ. Sov-

jetski znanstvenik Oleg Lenčevski ter prvi plesalec leningrajskega baleta Rudolf Nurejev sta zaprosila angleške, odnosno francoske oblasti za politično zavetišče. — Lenčevski ima 46 let in se je mudil na Angleškem na povabilo UNESCO kot hidravlični strokovnjak. V pismu Hruščevu prosi, naj se ne mašujejo nad njegovo družino zaradi njegovega koraka. Dejal je, da se je odločil za ta korak zaradi nestrpnosti in protiverške propagande sovjetske vlade. — Umetniški plesalec Nurejev se je s svojo skupino na pariškem letališču le Bourget pripravil na odhod proti Londonu na gostovanje, ko sta se mu približala dva sovjetska agenta in mu zaukazala, da se mora vrniti v Moskvo. Mladi umetnik se je po kratkem prepiru z agentoma zatekel v bližnji bar na letališču in tu zaprosil francosko policijo za politično zatočišče.

Radio Trst A

Teden od 25. junija do 1. julija 1961

Nedelja: 9.30 Iz slovenske pesmarice. — 10.00 prenos maše iz stolnice sv. Justa. — 11.30 Oddaja za najmlajše: »Divji labodi«, pravljica; igrajo člani RO. — 12.15 Vera in naš čas. — 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... Kronika tedna v Trstu. — 14.15 Dolinski trio. — 19.15 Pesmi in plesi raznih narodov. — 21.00 Iz zakladnice slovenskih narodnih pesmi: (39) »Device tri kresujejo«. — 21.30 Schubert: Kvartet št. 15 v C-duru, opus 161.

Ponedeljek: 18.00 Italijanščina po radiu. 49. lekcija. — 18.30 Mladi solisti: Mezzosopranistka Rosa Laghezza, pri klavirju Livia D'Andrea-Romanelli - Wagner: Wesendoncklieder. — 19.00 Znanost in tehnika: »Papirni stroj izdeluje tkanine«. — 20.30 Henry Purcell: »Didona in Enej«, opera v treh dejanjih.

Torek: 18.00 Radijska univerza: (6) »Zaščita jeklenih konstrukcij pred korozijo«. — 18.30 Haydn: Simfonija v D-duru, št. 31. — 19.00 Pisani balončki, radijski tednik za najmlajše. — 21.00 Za kulisami druge svetovne vojne: (5) »Ozadje Hirošime«. — 21.30 Koncert pianista Pavla Sivica. — 22.00 Poezija starodavnih orientalskih ljudstev: (7) »Staroindijska poezija«.

Sreda: 18.00 Slovenščina za Slovence. — 18.30 O glasbi in glasbenikih v anekdotah: »Prve in zadnje skladbe: Schubert in Čajkovski«. 19.00 Zdravstvena oddaja. — 20.30 »Kamniti bogovi«, igra v treh dej.; igrajo

Molimo za naš rod

člani RO. — 22.45 Zafred: Koncert za trio in orkester.

Cetrtek: 9.30 Čajkovski: Italijanski capriccio - Uvertura 1812. — 10.00 Prenos maše iz stolnice sv. Justa. — 11.30 Oddaja za najmlajše: »Spominčica«, radijska pravljica; igrajo člani RO. — 14.15 Vokalni tercet »Metuljček«. — 18.00 Predavanje - Mara Kalan: »Peary ali Cook?«. — 19.00 Širimo obzorja: Slike iz goriške preteklosti: »Leto 1848«. — 20.30 Veliki simfonični orkester: Dunajski Filharmonični orkester. — 22.10 Umetnost: »Odmevi po šestem »Sterijinem Pozorju« v Novem Sadu«.

Petek: 18.00 Italijanščina po radiu. 50. lekcija. — 18.30 Milhaud: Koncertna suita za klavir in godalni kvartet. — 19.00 Šola in vzgoja: »Pomen šolskih izletov za spoznavanje mladine«. — 21.15 Koncert operne glasbe. — 22.00 Obletnica tedna: »Deset let od okupacije abadanskih rafinerij«. — 22.15 O slovenski klavirski glasbi: (11) »Aleksander Lajovic«.

Sobota: 15.30 »Vampir«, prigode v verovanju in književnosti; Igrajo člani RO. — 18.00 Sprehod v prirodu: (3) »Srečamo jih v planinah«. — 18.30 Rajčič: Koncert št. 3 za klavir in orkester. — 19.00 Pomenke s poslušalkami. — 20.30 Teden v Italiji. — 20.40 Zbor Slovenske filharmonije. — 21.00 »Pikova dama«, zgodba, ki jo je napisal Aleksander Sergejevič Puškin; igrajo člani RO. — 21.45 Schumann: Sonata, opus 22.

OBVESTILA

VOĐSTVO TRETJEGA REDA sporoča, da bo od sedaj naprej redni mesečni shod pri Sv. Ivanu v Gorici vsako prvo nedeljo in ne več vsako tretjo, kakor je bilo do sedaj. Shod bo zaradi poletnega urnika ob 5. uri popoldne.

ROMANJE NA SV. VISARJE. Tretji red priredi romanje na Sv. Višarje 15. in 16. julija. — Vpisovanje za romanje sprejema voditelj tretjega reda p. Fidelis, pri kapucinih v Gorici, Piazza S. Francesco.

SVETI OCE JANEZ XXIII. To je naslov nove knjižice, ki jo je napisal msgr. dr. Jezernik. Vsak, ki bo videl lično o premljeno knjižico, jo bo tudi rad bral. Cena knjižice 50 lir. Dobi se pri cerkvah, pri Fortunatu v Trstu, pri Kat. knjigarni in »Kat. glasu« v Gorici. — Priporočamo!

DAROVİ

Za Katoliški dom: Iz Toronta smo prejeli prve prispevke nabrane v mesecu maju: po 100 dol.: Senica Janez in Suligaj Stanko; Strlič Franc 20 dol.; po 10 dol.: č. g. A. Prebil, č. g. Kopač, Jakopič Pavel, Srebrnič Rafael, Humar Stefan, Zbogor Franc, Gulič Vinko, Eržen Jurij, Jermol Edil, Tomšič Franc, dr. Franc Porovno. Srebrnič Oskar, družina I. Stekar, družina B. Ciglič; N. N. 7.50 dol.; Rustja Dora 6 dol.; po 5 dol.: Grmek Emil, Strlič Andrej, Hušič Jožef, Urbančič Franciška; po 3 dol.: Seničar Anton in Gabršček Jožef; Springer Leopold 2.50 dol.; po 2 dol.: č. g. A. Zrnec, Humar Peter, Humar Janež, Rustja Emilija.

Za Marijin dom v Rojanu: M. M. 30.000; J. U. 1.000; N. N. 1.000; Goslar 1.000; Gorjup 5.000; Venuti Ivana 100.000; N. N. 1.000; Macuka Izak 1.000; neimenovana od Sv. Jakoba 5.000; Kastelic 1.000 lir. Vsem dobrotnikom Bog povrni!

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 20, osmrtnice L 30, več 7% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici